

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.589/2025. számú ügyben Szegeden, 2026. január 29. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülésen meghozta a 58. sorszámu

í t é l e t e t:

Az emberkereskedelem és kényszermunka büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 és társai ellen indított büntetőügyben a *Gyulai Törvényszék* 2024. szeptember 19. napján kihirdetett 6.B.219/2022/394. számú ítéletét *megváltoztatja*:

vádlott1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 6 (hat) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltást 7 (hét) évre *súlyosítja*.

A Szegedi Járásbíróság 14.Fk.1509/2013/27. számú és a Szegedi Törvényszék 3.Fkf.754/2015/3. számú, valamint a Szegedi Járásbíróság 2.B.2862/2013/102. számú és a Szegedi Törvényszék 3.Bf.673/2016/3. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtásának elrendelését *mellőzi*.

vádlott2 II. rendű vádlott terhére rótt társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettét a Btk. 192. § (2) bekezdés 2. fordulat, (3) bekezdés b), d), *i* pont, (4) bekezdés b), c) pont szerint *minősíti*.

A II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 11 (tizenegy) évre, a közügyektől eltiltást 10 (tíz) évre *súlyosítja*.

A II. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 11.315.435,- (tizenegymillió-háromszáztizenötezer-négyszázharmincöt) forintra *felemeli*.

vádlott3 III. rendű vádlott terhére rótt társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettét a Btk. 192. § (2) bekezdés 2. fordulat, (3) bekezdés b), d), *i* pont, (4) bekezdés b), c) pont szerint *minősíti*.

A III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 9 (kilenc) évre, a közügyektől eltiltást 10 (tíz) évre súlyosítja.

A III. rendű vádlottal szemben 11.315.435,- (tizenegymillió-háromszáztizenötezer-négyszázharmincöt) forint összegű vagyoneklobzást *rendel el*.

vádlott4 IV. rendű vádlott terhére rótt emberkereskedelem büntettét a Btk. 192. § (2) bekezdés 10. fordulat, (3) *bekezdés i) pont*, (4) bekezdés *b), c) pont* szerint *minősíti*.

vádlott4 IV. rendű vádlott vonatkozásában kiszabott szabadságvesztést 7 (hét) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltást 9 (kilenc) évre súlyosítja.

A IV. rendű vádlottal szemben 5.680,- (ötezer-hatszáznyolcvan) forint összegű vagyoneklobzást *rendel el*.

vádlott5 V. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyoneklobzás összegét 34.219.635,- (harmincnégymillió-kettőszáztizenkilencezer-hatszázharmincöt) forintra *felemeli*.

vádlott6 VI. rendű vádlottal szemben 5.018.968,- (ötmillió-tizennyolcezer-kilencszázhatvannyolc) forint összegre vagyoneklobzást *rendel el*.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a Gyulai Törvényszék 2024. április 3. napja helyett 2024. április 23. napján tartott tárgyalást, vádlott1 I. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye: BV Intézet1, személyazonosító igazolványának száma: szig.sz.1, az emberkereskedelem és kényszermunka büntetének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 192. § (3) bekezdés 4. fordulat, (4) bekezdés *1. fordulat*, a kábítószer birtoklása vétségének Btk. 178. § (6) bekezdés *3. fordulat*.

A vádlott1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja a 2025. november 21. napjától 2026. január 29. napjáig letartóztatásban töltött időt.

vádlott2 II. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye: BV Intézet2.

Az vádlott2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2025. február 25. napjától 2026. január 29. napjáig letartóztatásban töltött időt beszámítja.

vádlott3 III. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: szig.sz.3.

vádlott4 IV. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye: BV Intézet4.

vádlott4 IV. rendű vádlott vonatkozásában a vele szemben kiszabott szabadságvesztésbe a 2025. február 25. napjától 2026. január 29. napjáig letartóztatásban töltött időt beszámítja.

vádlott5 V. rendű és vádlott6 VI. rendű vádlottak vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsáthatóságra vonatkozó rendelkezésből a börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetére vonatkozó kitélt mellőzi.

vádlott5 V. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: szig.sz.5.

A 29022/661/2018.bü számú összesített bűnjeljegyzéken szereplő 2./ sorszám alatti telekommunikációs vállalat SIM-kártya KBR száma helyesen: szám.

Kötelezi vádlott5 V. rendű és vádlott6 VI. rendű vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 77.828 (hetvenhétezer-nyolcszázhuszonnyolc) Ft. bünygyi költségbl fizessenek meg külön-külön 38.914 (harmincnyolcezer-kilencszáztizennégy) Ft-ot az állam javára a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalának a felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Gyulai Törvényszék a 2024. szeptember 19. napján meghozott és kihirdetett 6.B.219/2022/394. számú ítéletében vádlott1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki emberkereskedelem és kényszermunka büntetésében [Btk. 192.§ (3) bekezdés 4. fordulat, (4) bekezdés] és kábítószer birtoklása vétségében [Btk. 178.§ (6) bekezdés]. Ezért halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg és rendelkezett arról, hogy az I. rendű

vádolt a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Döntött az előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, továbbá az I. rendű vádlott vonatkozásában két felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtását rendelte el.

[2] vádlott2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192.§ (2) bekezdés 2. fordulat, (3) bekezdés b), d) pont, (4) bekezdés b), c) pont] és társtettesként elkövetett kitartottság büntetében [Btk. 202.§]. Ezért a II. rendű vádlottat a társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntetében mint visszaesőt, halmazati büntetésül 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház és rendelkezett arról, hogy a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra a II. rendű vádlott. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította és a II. rendű vádlott vonatkozásában vagyonek Kobzást rendelt el, továbbá elrendelte a II. rendű vádlottal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtását is.

[3] vádlott3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192.§ (2) bekezdés 2. fordulat, (3) bekezdés b), d) pont, (4) bekezdés b), c) pont] és társtettesként elkövetett kitartottság büntetében [Btk. 202.§]. Ezért a III. rendű vádlottat halmazati büntetésül 5 év 6 hónap szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg és rendelkezett arról, hogy abból a III. rendű vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A III. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába.

[4] vádlott4 IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki emberkereskedelem büntetében [Btk. 192.§ (2) bekezdés 10. fordulat, (4) bekezdés c) pont]. Ezért mint visszaesőt 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház. Rendelkezett arról, hogy a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra a IV. rendű vádlott. A IV. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte.

[5] vádlott5 V. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kitartottság büntetében [Btk. 202.§]. Ezért 1 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható az V. rendű vádlott feltételes szabadságra. Az V. rendű vádlottal szemben vagyonek Kobzást is elrendelt.

[6] vádlott6 VI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kitartottság büntetében [Btk. 202.§]. Ezért 1 év 4 hónap szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, annak végrehajtását 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a VI. rendű vádlott a börtönbüntetés végrehajtásának

elrendelése esetén a büntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[7] Egyebekben határozott a lefoglalt bűnjelek és a felmerült bűnügyi költség vonatkozásában.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az ügyészség vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlottak terhére, mind a négy vádlott vonatkozásában súlyosításért jelentett be fellebbezést.

[9] vádlott1 I. rendű vádlottal szemben az elsőfokú bíróság ítéletében halmazati büntetesként kiszabott szabadságvesztésnél lényegesen hosszabb – a cselekményei halmazati büntetési tételkeretének középértékét meghaladó tartamú – szabadságvesztés és lényegesen hosszabb, a súlyosított szabadságvesztés büntetés tartamát legalább elérő tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében.

[10] vádlott2 II. rendű vádlottal szemben a sértett1 sértett sérelmére visszaesőként, társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette bűncselekménnyel halmazatban a sértett1 sértett által folytatott prostitúciós tevékenységgel megkeresett pénzeszegek megszerzése vonatkozásában a vádlott bűnösségének a visszaesőként társtettesként elkövetett kitartottság büntetésében is történő kimondása, valamint a vádlottal szemben az elsőfokú bíróság ítéletében halmazati büntetesként kiszabott szabadságvesztésnél lényegesen hosszabb – a cselekményei halmazati büntetési tételkeretének középértékét meghaladó tartamú – szabadságvesztés büntetés és lényegesen hosszabb, a súlyosított szabadságvesztés büntetés tartamát legalább elérő tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett.

[11] vádlott3 III. rendű vádlottal szemben a sértett1 sértett sérelmére társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette bűncselekménnyel halmazatban a sértett1 sértett által folytatott prostitúciós tevékenységgel megkeresett pénzeszegek megszerzése vonatkozásában a vádlott bűnösségének a társtettesként elkövetett kitartottság büntetésében is történő kimondása, valamint a vádlottal szemben az elsőfokú bíróság ítéletében halmazati büntetesként kiszabott szabadságvesztésnél lényegesen hosszabb – a cselekményei halmazati büntetési tételkeretének középértékét meghaladó tartamú – szabadságvesztés büntetés és lényegesen hosszabb, a súlyosított szabadságvesztés büntetés tartamát legalább elérő tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása céljából.

[12] vádlott4 IV. rendű vádlottal szemben a sértett1 sértett sérelmére visszaesőként elkövetett emberkereskedelem büntette bűncselekménnyel halmazatban a sértett1 sértett által folytatott prostitúciós tevékenységgel megkeresett pénzeszegek megszerzése vonatkozásában a vádlott bűnösségének visszaesőként elkövetett kitartottság büntetésében is történő kimondása, a vádlottal szemben halmazati büntetés kiszabása, valamint az elsőfokú bíróság ítéletében kiszabott szabadságvesztésnél lényegesen hosszabb - a cselekményei halmazati büntetési tételkeretének középértékét meghaladó tartamú - szabadságvesztés büntetés és lényegesen hosszabb, a súlyosított szabadságvesztés büntetés tartamát legalább elérő tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, valamint a IV.

rendű vádlottal szemben 600.000,- forint pénzösszeg erejéig vagyonekbozás elrendelése érdekében.

[13] Az ítélettel szemben fellebbezést jelentett be továbbá vádlott1 I. rendű vádlott felmentése végett. Fellebbezésének bejelentésekor hangsúlyozta, hogy „mindent kér”, ugyanis a bíróság kimondta, hogy február 9. napján eladta sértett lt prostituálnak, de erre semmilyen bizonyítékot nem tudott felmutatni.

[14] Az I. rendű vádlott védője az emberkereskedelem bűncselekmény vonatkozásában bizonyíték hiányában történő felmentése érdekében jelentett be fellebbezést, a kábítószer fogyasztásával elkövetett birtoklás vonatkozásában pedig az eljárás megszüntetése végett, mivel az I. rendű vádlott 2018. óta letartóztatásban volt, s így 3 év telt el a büntetés-végrehajtási intézetben kábítószerfogyasztástól mentesen. 2021-ben jelentkezett védenca elterelésre, de akkor már nem szerepelt a NEAK nyilvántartásban, ezért álláspontja szerint nem állapítható meg a bűncselekmény.

[15] vádlott2 II. rendű vádlott fellebbezést jelentett be arra figyelemmel, hogy nem ért egyet a kiszabott büntetéssel, azt eltúlzottan soknak találja, az ítéletet pedig elfogadhatatlannak tartja, ezért új ítélet meghozatalát indítványozta.

[16] A II. rendű vádlott védője a társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette és a társtettesként elkövetett kitarottság büntette vonatkozásában elsődlegesen bűncselekmény hiánya okán, másodlagosan bizonyítottság hiánya miatt történő felmentése érdekében, illetve harmadsorban az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

[17] vádlott3 III. rendű vádlott bejelentett fellebbezésében hangsúlyozta, hogy nem ért egyet az ítélettel, mert az eltúlzottan sok, ezért másodfokú tárgyalást és újabb ítélet hozatalát indítványozta.

[18] A III. rendű vádlott védője a társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette és a társtettesként elkövetett kitarottság büntette vonatkozásában elsődlegesen bűncselekmény hiányából, másodlagosan bizonyítottság hiánya miatt történő felmentés érdekében, illetve harmadsorban az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

[19] vádlott4 IV. rendű vádlott védője fellebbezésében eltérő tényállás és eltérő minősítés megállapítása és egyidejűleg a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése érdekében jelentette be fellebbezését.

[20] vádlott5 V. rendű vádlott védője felmentés érdekében a teljes ítélettel szemben, vádlott6 VI. rendű vádlott védője szintén felmentés végett a teljes ítélettel szemben jelentett be fellebbezést.

[21] A Csongrád-Csanád Vármegyei Főügyészség fellebbezésének indokolása szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II., III. és IV. rendű vádlottak terhére a sértett1 sértett sérelmére elkövetett emberkereskedelem büntette mellett nem állapította meg halmazatban a kitartottság büntettét. Az ügyészség álláspontja szerint a II., III. és IV. rendű vádlottak terhére megállapított emberkereskedelem büntettének nem szükségszerű tényállási eleme az, hogy a cselekmény elkövetője a bűncselekményt a saját maga részére történő előnyszerzés, saját maga részére történő vagyoni haszonszerzés céljából kövesse el. Az eljárás adatai alapján egyértelműen megállapítható az ügyészség szerint, hogy vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlottak a sértett1 sérelmére elkövetett emberkereskedelem büntette bűncselekmény elkövetésének időszakában a megélhetésüket túlnyomórészt az ő felügyeletük, irányításuk mellett sértett1 sértett által folytatott prostitúciós tevékenységből származó pénzekből fedezték, ezáltal rendszeres jövedelmekre tettek szert és ez alkalmas volt az akkori életszínvonaluk emelésére.

[22] Hivatkozott az ügyészség arra is, hogy az elsőfokú ítélet tényállása szerint sértett1 sértett által vádlott4 IV. rendű vádlott részére átadott legalább 2000 devizanem olyan jövedelmet jelentett a IV. rendű vádlott számára, amely rendszeres volt, hiszen annak átadására mintegy 3-4 hónap alatt több részletben került sor és az alkalmas volt a IV. rendű vádlott életszínvonalának emelésére.

[23] Erre figyelemmel indítványozta az ügyészség, hogy vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlottak I/2. tényállásban írt cselekménye, valamint vádlott4 IV. rendű vádlott II. tényállás szerinti cselekménye tekintetében az emberkereskedelem büntettével halmazatban mindhárom vádlott terhére állapítsa meg az ítéletábra a kitartottság büntette elkövetését is, mely bűncselekményeket vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlottak társtettesként, vádlott2 II. rendű vádlott és vádlott4 IV. rendű vádlott visszaesőként követtek el. Figyelemmel pedig arra, hogy a IV. rendű vádlott az általa sértett1 sérelmére elkövetett bűncselekménnyel nem a sértett már meglévő vagyonában okozott értékcsökkenést, továbbá a sértett az eljárás során nem terjesztett elő a IV. rendű vádlottal szemben polgári jogi igényt, így annak ellenére, hogy a IV. rendű vádlott megfizetett 2000 devizanemnek megfelelő összeget a sértett részére, a vagyonek Kobzás nem mellőzhető.

[24] A büntetés kiszabásával összefüggésben az ügyészség indítványozta további súlyosító körülmények megállapítását és az emberkereskedelem bűncselekmény jelentős tárgyi súlyára, annak kiemelkedő társadalomra veszélyességére, az elkövetésének módjára és a sértett életére gyakorolt tartósan és súlyosan hátrányos következményeire figyelemmel vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlottak tekintetében megállapítható súlyosító körülmények jelentős túlsúlyára is figyelemmel ezen vádlottakkal szemben lényegesen hosszabb tartamú, mind a négy vádlottal szemben a vonatkozásukban irányadó közép mértékű meghaladó szabadságvesztés büntetés és lényegesen hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását.

[25] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.352/2022/161. számú átiratában a vádlottak terhére bejelentett ügyészségi fellebbezést és annak indokolását módosított tartalommal tartotta fent akként, hogy a II., III. és IV. rendű vádlottak vonatkozásában a vádlottak bűnösségének a kitartottság büntettében is történő kimondása, valamint a IV. rendű vádlott vonatkozásában a 600.000,- forint pénzüsszeg erejéig vagyonek Kobzás elrendelésére

irányuló részét nem tartotta fent, egyebekben az ügyészség fellebbezését annak indokaival együtt fenntartotta.

[26] Indítványában a fellebbviteli főügyészség rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság több eljárási szabályt is sértett, ezek azonban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését nem eredményezhetik. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság helytálló tényállást állapított meg, abból megfelelően következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekmények jogi minősítése is helytálló azzal, hogy II., III. és IV. rendű vádlottak esetében az üzletszerű elkövetés is megállapítható, így az emberkereskedelem büntette vonatkozásukban a 2012. évi C. törvény (Btk.) 192. § (3) bekezdés i) pontja szerint is minősül. A büntetés kiszabása körében I., II. és IV. rendű vádlott vonatkozásában további súlyosító körülményként kérte értékelni a bűnöző életmódjukat, míg vádlott6 VI. rendű vádlott tekintetében rámutatott arra, hogy a fiatal felnőtt kor mellett a büntetlen előélet enyhítő körülményként nem értékelhető.

[27] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű vádlottak emberi szabadság elleni cselekményét emberkereskedelem büntettének [Btk. 192. § (2) bekezdés 2. fordulat, (3) bekezdés b), d) és i) pont, (4) bekezdés b), c) pont], vádlott4 IV. rendű vádlott emberi szabadság elleni cselekményét emberkereskedelem büntettének [Btk. 192. § (2) bekezdés 10. fordulat, (3) bekezdés i) pont, (4) bekezdés c) pont] minősítse, az I., II., III és IV. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés, továbbá közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet valamennyi vádlott vonatkozásában hagyja helyben azzal, hogy a Gyulai Törvényszék 2024. április 3. napja helyett 2024. április 23. napján tartott tárgyalást az ügyben.

[28] vádlott1 I. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a vádlott teljeskörű felmentése érdekében bejelentett védői fellebbezését fenntartotta és indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a 2017. évi XC. törvény (Be.) 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjai szerinti megalapozatlanságát – a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával és az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett – a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján küszöbölje ki, amelynek során az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapítson meg és az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy elődlegesen az I. rendű vádlottat az ellene emberkereskedelem büntette miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján, mert nem bizonyított a bűncselekmény elkövetése, mentse fel, míg a kábítószer birtoklása vétsége miatti eljárást a Btk. 180. § (1) bekezdése alkalmazásával szüntesse meg és ennek megfelelően határozzon a járulékos kérdésekben. Másodlagosan indítványozta, hogy vádlott1 I. rendű vádlottat az ítéltábla az ellene emberkereskedelem büntette miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján, mert nem bizonyított a bűncselekmény elkövetése mentse fel, míg a kábítószer birtoklása vétsége miatt a Btk. 33. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése és a Btk. 47. §-a alapján ítélje közérdekű munkára.

[29] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság sértett1 sértett nyomozás során tett és a tárgyaláson is fenntartott tanúvallomását mindenben aggálytalannak tartotta és a tényállását arra alapozta. Nem tanúsított megfelelő figyelmet arra, hogy amikor a városi Tartományi Rendőrkapitányság 2017. november 20. napján tolmács jelenlétében, tanúként

kihallgatta a sértettet, több tekintetben ellentétesen nyilatkozott a jelen ügyben tett vallomásaival. Ott csak egy baráti segítségként, önként vállalt prostitúcióról beszélt és egy szó sem esett arról, hogy őt az I. rendű vádlott egy személygépkocsi ellenében eladta volna. A vallomásközi eltérésre magyarázatul részben a hamis tolmácsolást jelölte meg. Az nemzetiség nyomozó hatóság ugyanakkor a vonatkozó nemzetiség jogszabályoknak megfelelően folytatta le a sértett kihallgatását, amelynek során a közreműködő tolmács tisztában volt a hamis tolmácsolás következményeivel. A védelem álláspontja szerint a sértett ezen legelső vallomásából kell kiindulni akkor, amikor az I. rendű vádlott büntetőjogi felelőssége megvizsgálásra kerül.

[30] Kiemelte, hogy a sértett nagyszülőjének, tanúlnak a tanúvallomásából megállapítható volt az is, hogy a sértett már azelőtt rossz társaságba keveredett, hogy az I. rendű vádlottal összeköltözött volna. A védő kiemelte, hogy a sértettnek megvolt a lehetősége arra, hogy szakítson a prostituált múltjával, és megpróbáljon szexmunka helyett másból megélni, de ezt nem tette meg és ennek a valós oka a pénz volt, mert ez volt számára a legjövedelmezőbb munka. Kétségeket vet fel, hogy amikor hozzá közelebb álló személyekkel – tanú1, tanú2, III. számú tanú – négy szemközt volt a sértett, nekik miért nem tárta fel a történeteket, ha az valóban úgy történt volna, ahogy ő elmondta.

[31] Mivel sértett1 tanú első kihallgatása alkalmával úgy nyilatkozott, hogy haragszik a vádlottakra, mert őket gyűlöli a legjobban, így a védelem álláspontja szerint a sértett vallomása nem motiválatlan, és kétségtelen, hogy azt is mondta, hogy mindez nem befolyásolja őt a vallomása megtételében, ugyanakkor a vallomásaiban fellelhető ellentmondások tükrében a sértett érzetének is jelentősége van.

[32] Kiemelte a védelem, hogy az ellentmondásokkal teli sértetti vallomást több ponton is cáfolták a meghallgatott tanúk vallomásaik és az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény exprolációjában rögzítettek is. Így vádlott1 I. rendű vádlott tekintetében nem nyerhetett az bizonyítást, hogy őt eladta vádlott2 II. rendű vádlottnak egy személygépkocsi használatáért cserébe, tudva arról, hogy a sértettet prostitúcióra fogják kényszeríteni.

[33] Az V. tényállási pont vonatkozásában a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem vitatta, azok valóban megalapozzák vádlott1 I. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét kábítószer birtoklása vétségében, ugyanakkor fennáll vonatkozásában a Btk. 180. § (1) bekezdése szerinti büntethetőséget megszüntető ok. Tény, hogy az abban foglaltakról okiratot az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat, a konkrét gyógyintézet, vagy a drogambulancia állíthat ki, és jelen esetben a Drogcentrum által 2021. október 18. napján kiállított igazolás csak azt tartalmazza, hogy I. rendű vádlott ezen a napon elterelés céljából megjelent az intézményben, de kérte annak elfogadását, hogy az I. rendű vádlott 2020. szeptember 8. napjától 2021. március 6. napjáig tartó letartóztatása alatt igazoltan távol került a kábítószer-től és ennek figyelembe vételével a vele szemben kábítószer birtoklásának vétsége miatti eljárás megszüntetését indítványozta. Ennek hiányában pedig az eltelt több mint 5 év és 4 hónap időmúlásra figyelemmel, az I. rendű vádlottal szemben ezen cselekmény miatt közérdekű munka kiszabását.

[34] vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlottak védője fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a II. és III. rendű vádlott vonatkozásában elsődlegesen

a társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette és a társtettesként elkövetett kitarottság büntette vonatkozásában bűncselekmény hiányából, másodlagosan bizonyítottság hiánya okából történő felmentésüket kéri, ennek hiányában a kiszabott büntetés enyhítését, harmadlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

[35] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárásból kizárólag sértett1 tanú vallomására alapozta ítéleti döntését az elsőfokú bíróság, a tanú vallomását cáfoló és hiteltelenségét igazoló ellenbizonyítékokat elvetette. Azonban az elsőfokú bíróság előtti eljárásban bizonyítottá vált sértett1 tanú szavahihetőségének kifejezett megkérdőjelezettsége. Nem volt lehetőség a nyomozás során arra, hogy a vádlottak szembesüljenek a tanúval, és ezt az elsőfokú bíróság sem biztosította, mivel a vádlottak jelenléte nélkül hallgatta meg, ezáltal megfosztotta a vádlottakat attól, hogy a tanú valótlán előadásaival kapcsolatban olyan kérdéseket tegyenek fel, amikkel a tanú előadását tudták volna cáfolni. Hivatkozott arra, hogy sértett1 nemzetiség hatóságok előtti eljárásában tett vallomása szerint önként kezdett el országon prostituáltként dolgozni. Kiemelte, hogy annak ellenére, hogy a sértett a II. és a III. r. vádlottakkal semmilyen kapcsolatban nem áll évek óta, mégis a mai napig prostituáltként tevékenykedik, ez pedig hitelteleníti a tanú azon vallomását, hogy a II. és III. r. vádlottak ráhatására, kényszerítésükre kellett prostitúciós tevékenységet folytatnia. A sértett az nemzetiség hatóságoknak is jelezhetne volna, hogy bajban van és segítséget kérhetne volna bárminemű rossz helyzetéhez, ilyet mégsem tett. Életszerűtlenek azok a megállapítások is, hogy a II. és III. r. vádlottak elvették volna a sértett mobiltelefonját és az iratait, majd kijelentették őt a szakközépiskolából is, hiszen a sértettet a kuncsaftjai közvetlenül hívták, továbbá a szakközépiskolából a sértett maga jelentette ki saját magát. sértett1 tanú vallomásainak ellentmondásos voltára figyelemmel került sor a nyomozás során igazságügyi pszichológus szakértői lelet és vélemény beszerzésére is és részletesen elemezte, hogy álláspontja szerint a tanú vallomásai miért ellentmondásosak önmagában, illetőleg több más tanú vallomásával. Hivatkozott a tanú egészségi állapotával kapcsolatban arra, hogy nem a prostituálti mivoltától lett pikkelysömőre, hiszen a nyomozati iratban fellelhető, hogy már korábban, gyerekkorában is volt ilyen megbetegedése.

[36] Az emberkereskedelem büntette vonatkozásában tehát kizárólag sértett 1 homályos, nem egyértelmű vallomása áll rendelkezésre, ami nem nevezhető bizonyító erővel bíró bizonyítási eszköznek, hiszen a sértett szavahihetősége több helyen megdőlt, és vallomásai ellentmondásosak. Nem áll rendelkezésre olyan terhelő bizonyíték a II. és III. rendű vádlottakra, amely alapján bűnösségük megállapítható lenne emberkereskedelem büntette és további bűncselekmények tekintetében.

[37] Kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlottak terhére rótt emberkereskedelem büntette vonatkozásában a minősített esetekkel kapcsolatos állapotját ítéletében egyáltalán nem fejtette ki.

[38] A kitarottság büntette tekintetében hivatkozott arra, hogy mind sértett1, mind tanú4 tanúk a II. és III. rendű vádlottaknál tartózkodtak, aminek következtében mindkét tanú hozzájárult az étellel járó költségekhez, ami azonban nem egyenlő azzal, hogy a vádlottakat eltartották. Mind a II., mind a III. rendű vádlott megfelelő jövedelemmel rendelkezett, a II. rendű vádlott antikbútorok kereskedésével is foglalkozott, míg a III. rendű vádlott takarított. A tanúk a vádlottakkal éltek együtt, ezért nyilvánvalóan az életvitellel járó költségeikbe a tanúk is fizetettek be, ami nem minősülhet kitarottság büntettének.

[39] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával és az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, így a II. és a III. rendű vádlottak felmentését kérte bűncselekmény hiánya okán az emberkereskedelem büntette és kitarthatóság büntette vádja alól és indítványozta azt is, hogy a II. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzást mellőzze az ítéltábla. Másodlagosan bizonyítottság hiánya okán kérte a vádlottak felmentését mindkét terhükre rótt cselekményben. Harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Ennek tekintetében hivatkozott a jelentős időmúlásra, amely nem a II. és III. rendű vádlottak magatartására vezethető vissza, a vádlottak az eljárás során mindvégig együttműködőek voltak, a III. rendű vádlott büntetlen előéletű, fogászati kezelés alatt áll és ezzel összefüggésben emésztőrendszeri megbetegedése lett, illetve hormonháztartása felborult, melyet a büntetésvégrehajtási intézet keretein belül kezelni nem lehet megfelelően, II. rendű vádlott esetében közepes mentális retardáció áll fenn, pánikbetegségben, személyiségzavarban és vesebetegségben szenved, cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt áll 2010. óta. Mindezek miatt a vádlottakkal szemben enyhébb szankció alkalmazását kérte.

[40] A továbbiakban pedig a II. rendű vádlott által az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránti fellebbezés vonatkozásában kiemelte, ha az ítélet több bűncselekményre vonatkozik, akkor bármelyik bűncselekmény tekintetében, bármelyik jogosult által előterjesztett bűnösséget is érintő fellebbezés valamennyi bűncselekmény kötelező felülbírálatát eredményezi. Mivel pedig a védelmi fellebbezés teljeskörű, így az ítéltáblának az ítélet teljes felülbírálatát kell elvégeznie, s ezért a II. rendű vádlott álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete teljes egészében megalapozatlan, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok, adatok, tények alapján a valós tényállás felderítetlen és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás abszolút megalapozatlan. Erre tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés c) pontja alapján helyezze hatályon kívül és utasítsa új eljárás lefolytatására az elsőfokú bíróságot a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel.

[41] Rámutatott arra, hogy a II. és a III. rendű vádlottak terhére kimondott emberkereskedelem minősített eseteinek elkövetési magatartásait és azzal összefüggésben az abból kikövetkeztetett bűnösséget nem vezette le indoklásában az elsőfokú bíróság. A tényállásban rögzített, „pontosan meg nem határozható összeget” kifejezésből mind büntetőjogilag, mind polgári jogilag nem vonható le egzakt tényállást kimerítő fogalom. Ez azt erősíti, hogy az elsőfokú bíróság a szavahihetetlen tanúk nyilatkozataiból vont le ítéleti következtetéseket a II. és III. rendű vádlottakra, ez pedig szintén indokolási kötelezettségének nem teljesítését jelenti.

[42] Kiemelte, hogy az ügyészség súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezése alaptalan. Az az ügyészi következtetés, hogy a II. és III. rendű vádlottak életszínvonalukat lényegében a sértett által prostitúciós tevékenységgel megkeresett pénzekből fedezték, olyan megállapítás, amely nem megalapozott, hiszen az ítéletben is rögzítésre került, hogy a II. és III. rendű vádlottak milyen saját maguk által végzett munkájukból tartották fenn magukat. Így indokolatlan és alaptalan a főügyészségi indítvány a súlyosítás iránt a vádlottak terhére, különös tekintettel a nyomatékos enyhítő körülményekre.

[43] vádlott4 IV. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában az eltérő tényállás és eltérő minősítés megállapítása és ezzel egyidejűleg enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta és kérte annak megállapítását, hogy az ügyészség fellebbezése nem alapos.

[44] Hivatkozott arra, hogy a IV. rendű vádlott a nyomozás során bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett a kitartottság büntette elkövetése körében. Ez alapján indítványozta a védelem a bűnösség megállapítását. Ezáltal téves az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és az abból eredő minősítés is.

[45] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok közül elsősorban a sértetti vallomást, valamint az eljárás során szerzett igazságügyi szakértői véleményt vette figyelembe a bűncselekmény minősítése során. Hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a bizonyítékok elsőfokú bíróság általi értékelése nem volt logikus. Sem a sértetti vallomás, sem a szakértői vélemény aggálytalanul nem fogadható el álláspontja szerint. A szakértői vélemény azt tartalmazza, hogy a konfabuláció, fabuláció nem feltárható, holott a sértett előadásából egyértelmű, hogy az nemzetiség hatóságok előtt valótlán vallomást tett, valamint senkinek nem közölte a IV. rendű vádlottal való későbbi találkozását, arról már csak akkor beszélt, amikor a nyomozás során a nyomozó hatóság kérdéseket intézett hozzá ezzel kapcsolatban. Nem lehet következetesnek és ítéleti bizonyossággal elfogadhatónak tekinteni a sértetti vallomást, ebből adódóan nem lehet aggálytalannak tekinteni a szakértői vélemény megállapításait.

[46] Amikor a sértett a IV. rendű vádlottal kapcsolatba került a IV. rendű vádlott nem tartotta fenn ugyanazt a helyzetét a sértettnek, mint korábban volt, illetve nem akadályozta az abból való kilábalást. A sértettnek a IV. rendű vádlottal fennálló kapcsolata alatt önálló döntési lehetősége volt és nem a kiszolgáltatott helyzete miatt folytatta tovább prostitúciós tevékenységét. A IV. rendű vádlott részéről olyan magatartás, amely a kizsákmányolás, a kiszolgáltatott helyzettel visszaélés megállapíthatóságát igazolná nem történt. Az, hogy a sértett bármilyen érzelmet táplált a IV. rendű vádlott felé nem lehet elegendő annak megállapítására, hogy a IV. rendű vádlott őt érzelmileg befolyásolta. Ez a körülmény nincs kétséget kizáróan bizonyítva, így a IV. rendű vádlott terhére nem róható, ennek megállapítása nélkül viszont a cselekmény nem minősülhet emberkereskedelemnek.

[47] A minősített eset megállapíthatósága körében az elsőfokú bíróság ítélete csupán felsorolást tartalmaz, ugyanakkor semmilyen indokát nem adja annak vajon ezen felsorolásban szereplő körülmények, betegségek mindegyike vagy bármelyike hogyan köthető a IV. rendű vádlotthoz, illetve arról sincs adat, hogy a sértetti előadáson túl pontosan mi igazolja ezek fennálltát, hiszen a szakértői vélemény is csak és kizárólag a sértetti előadáson alapul. Ez pedig nem lehet elegendő a minősített eset megalapozott megállapításához. Ha még el is fogadjuk, hogy ezen körülmények, betegségek fennállnak, úgy az bizonyosan kijelenthető, hogy nem a IV. rendű vádlott cselekvőségéhez köthető azok kialakulása, így terhére ez fel nem hozható. A minősített eset megállapítása ezáltal nem lehet megalapozott.

[48] Felmerülhetne a kerítés büntetnének megállapítása, ugyanakkor figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Bf.365/2021/39. számú döntésében írtakra, arra nézve nincs adat, hogy

azon magatartást is tanúsította volna a IV. rendű vádlott, amely ezen döntés indokolása alapján a kerítés büntette elkövetésének megállapításához szükséges.

[49] Amennyiben a kitartottság büntettével kapcsolatos védői állásponttal nem ért egyet az ítéltábla, úgy a kerítés büntette megállapítására tett indítványt másodlagosan az eltérő minősítésre irányuló fellebbezés körében.

[50] Az ügyészi fellebbezés kapcsán előadta, hogy számára érthetetlen, hogy hogyan tehet olyan megállapítást a fellebbviteli főügyészség, hogy a IV. rendű vádlott a sértett tevékenységéből származó teljes bevételt elvette, mert ezt az elsőfokú ítélet sem tartalmazza, de maga a sértett sem mondott ilyet. Az elsőfokú ítélet azt tartalmazza és a sértett is ezt adta elő, hogy a jövedelme egy részét adta át vádlott4 IV. rendű vádlottnak, vagyis nem a teljes összeget.

[51] Hivatkozott a védő arra, hogy a IV. rendű vádlott személyi körülményeinek körében a gyermekeire, illetve családi kapcsolataira vonatkozó adat nem megfelelően került rögzítésre. Már a nyomozás során okiratot csatoltak arra vonatkozóan, hogy amikor a IV. rendű vádlott előző feleségével megszakította kapcsolatát a gyermekek vádlott 4-nél kerültek elhelyezésre.

[52] Az enyhítésre irányuló fellebbezése körében kifejtette, hogy nyomatékkal kéri a vádlott javára értékelni azt, hogy azonnal, amint az eljárás során abba a helyzetbe került, hogy a vele szemben alkalmazott kényszerintézkedés lehetővé tette munkába állt és letartóztatásáig évekig dolgozott, ezzel igazolta, hogy hasznos tagja tud lenni a társadalomnak. A büntetés kiszabási célok jelen esetben akkor teljesülnek, ha mihamarabbi lehetőséget kap arra, hogy folytassa hasznos, tisztességes munkáját családi vállalkozásában. Erre vonatkozóan csatolta az cég1 nyilatkozatát, mely az általa előadottakat igazolja.

[53] Kérte figyelembe venni a vádlott javára az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt újabb jelentős időmúlást, ami közel másfél év és azt, hogy ennyi idővel nőtt az az időszak, ami alatt büntetőeljárás hatálya alatt állt. További nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni a IV. rendű vádlott társadalmi szerepvállalását, amelyet beadványához csatolt banki iratokkal igazolt, amely szerint több alkalommal adománnyal segítette a Alapítványt. Csatolta továbbá a IV. rendű vádlott kiskorú gyermekének egészségi állapotával kapcsolatos, a egészségügyi intézmény előtt folyó kezelést igazoló okiratot, mely szerint autisztikus tünetek miatt kezelés alatt áll. Ezt is kérte az enyhítő körülmények között értékelni.

[54] Hivatkozott arra, hogy a IV. rendű vádlott eljárás során tanúsított magatartása egyértelműen igazolt, évek óta tisztességes munkán alapuló életvitele alapot ad arra, hogy a Btk. 35. § (2) bekezdése alkalmazásával ne fegyház, hanem börtön fokozatban kerüljön sor a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtására.

[55] Mindezek alapján kérte, hogy az ítéltábla változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét, a IV. rendű vádlott terhére felhozott cselekményt elsődlegesen kitartottság, másodlagosan kerítés büntetteként minősítse és ezzel egyidejűleg lényegesen enyhítse az

elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát. Másodlagosan, amennyiben az ítéltábla úgy látja, hogy a IV. rendű vádlott cselekménye emberkereskedelem büntette megállapítására alkalmas, úgy elsődlegesen a minősített eset mellőzését kérte és az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítését. Harmadlagosan, arra az esetre, ha mindenben alaposnak találná az elsőfokú bíróság megállapításait a bűnösség körében az ítéltábla, úgy az elsőfokú ítéletben kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítését kérte a felsorolt enyhítő körülményekre figyelemmel.

[56] vádlott5 V. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását és védence felmentését az ellene emelt vád alól. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan, az eljáró bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése során téves végkövetkeztetést vont le az V. rendű vádlott bűnösségére. Ez a megalapozatlanság azonban az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, továbbá ténybeli következtetés útján a másodfokú eljárás során orvosolható és az elsőfokon megállapított tényállástól eltérő tényállás állapítható meg. Hivatkozott a Be. 7. § (4) bekezdésében foglaltakra, amely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

[57] Kiemelte, hogy az V. rendű vádlott tagadó vallomását az eljárás során alátámasztotta tanú5 tanú tárgyaláson tett nyilatkozata, melynek tartalma szerint tanú 4 saját magának intézett mindent, amely az általa végzett prostitúciós tevékenységgel összefüggésben állt, így saját maga kezelte a telefonját, ő tartotta a kapcsolatot a vendégekkel, ezért tényállásszerű elkövetési magatartást az V. rendű vádlott nem fejtett ki.

[58] Mindezek alapján indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, vádlott5 V. rendű vádlott felmentését az ellene emelt vád alól.

[59] A fellebbezési nyilvános ülésen a védők a fellebbezéseik írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartották, azzal egyezően adták elő azzal, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott védője azt annyiban egészítette ki, hogy a IV. rendű vádlott személyi körülményeinek köréből kérte mellőzni a IV. rendű vádlottal szemben a Gödöllői Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán folyamatban lévő és megszüntető határozattal zárult büntetőeljárásra történő utalást, valamint annak megállapítását, hogy a IV. rendű vádlott országban 5 alkalommal volt büntetve.

[60] Az ítéltábla a védői fellebbezéseket alaptalannak találta, az ügyészségnek a minősítés megváltoztatására és a büntetések súlyosítására irányuló indítványa alapos.

[61] Az ítéltábla a fellebbezési eljárásban a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírált, a bejelentett fellebbezések irányára tekintettel.

[62] A teljeskörű felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

[63] Az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott, az elsőfokú bíróság által vétett eljárási szabálysértésekkel nagyrészt egyetértett.

[64] Az elsőfokú bíróság sértett1, sértett2, sértett3 és tanú 4 sértetteket azon tárgyalási hatánapról értesítette, amikor tanúként kerültek megidézésre, a további tárgyalási hatánapokra történő értesítésükről azonban nem gondoskodott a Be. 51. § (1) bekezdés c) pontjában és a Be. 510. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére. A sértettek megjelenése ugyanakkor csupán a tanúkénti idézésükre szóló tárgyaláson volt kötelező, a további tárgyalásokon nem. Így az elsőfokú bíróság által vétett, ezen relatív eljárási szabályszegés az ügy érdemére nem volt kihatással.

[65] Eljárási szabályt sértett akkor is az elsőfokú bíróság, amikor az elsőfokú ítéletet a Be. 454. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettség ellenére sértett2, sértett3 és tanú 4 sértettek részére nem kézbesítette és ezáltal nem teljesítette azon kötelezettségét sem, hogy az ügydöntő határozat közlésével egyidejűleg a Be. 51. § (5) bekezdésében foglalt jogáról a sértettet tájékoztatni kell. Az ítéltábla pótolta ezen sértettek részére az ügydöntő határozat kézbesítését a Be. 51. § (5) bekezdésében foglalt jogaikról szóló tájékoztatással.

[66] Az elsőfokú bíróság vádlott4 IV. rendű, vádlott5 V. rendű és vádlott6 VI. rendű vádlottakat annak ellenére, hogy tárgyaláson való jelenléti jogukról lemondtak, a kézbesítési megbízotton keresztül nem értesítette az utolsó jelenlétükkel megtartott tárgyalást követő tárgyalási hatánapokról. Ezen tárgyalási napokra a vádlottak védői az elsőfokú bíróság által szabályszerűen megidézésre kerültek, ez azonban nem jelent kézbesítési megbízotti feladatukkal járó olyan értesítést is, amely a vádlottak szabályszerű értesítésére vonatkozó feladatra vonatkozott volna, annak ellenére, hogy alapvető vádlotti jog a bírósági eljárásban való részvétel lehetősége. Az elsőfokú bírósági határozat hatályon kívül helyezését ugyanakkor csak a kötelező tárgyalási jelenlét biztosításának megsértése eredményezi [Be. 608. § (1) bekezdés d) pont]. Tekintettel arra, hogy ezen vádlottaknak értesítésük folytán a tárgyaláson való megjelenése nem lett volna kötelező, csupán lehetőség, így ez csak relatív eljárási szabálysértésnek tekinthető, amelynek sem az eljárás lefolytatására, sem a büntetőjogi főkérdésekre lényeges kihatása nem volt.

[67] A fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott arra, hogy vádlott2 II. rendű vádlott igazságügyi orvosszakértő kirendelését indítványozta sértett1 sértett öngyilkossági kísérletével és tanú 4 sértett kábítószer fogyasztásával összefüggésben, illetve újabb igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény beszerzését saját maga vonatkozásában, továbbá tanú6 tanúkénti kihallgatását kérte. A fellebbviteli főügyészség kiemelte, hogy ezen bizonyítási indítványoknak az elsőfokú bíróság nem adott helyt, azonban ennek elutasításáról elmulasztott döntené és ennek indokát az ügydöntő határozatban sem adta, holott a Be. 561. § (3) bekezdés g) pontja alapján a határozat indokolásának ezt tartalmaznia kell.

[68] A fellebbviteli főügyészség álláspontjával szemben ugyanakkor megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a 6.B.219/2022/340/III. számú végzésével valamennyi, az ügyben bejelentett, azonban el nem bíralt bizonyítási indítványt elutasította, így az ügyészség által hivatkozott bizonyítási indítványokat is. Kétségtelen tény azonban, hogy az elsőfokú ítélet elutasított bizonyítási indítványokról számot adó [256] bekezdése a

fellebbviteli főügyészség által hivatkozott bizonyítási indítványok tekintetében nem szól az előbbi elutasítás okáról. Ugyanakkor ezen bizonyítási indítványok teljesítése nem volt szükséges, hiszen azoktól a tényállás felderítéséhez kellő további bizonyíték nem volt várható, a tényállás ezek nélkül is megállapítható volt. sértett1 és tanú 4 sértett igazságügyi orvosszakértői vizsgálata szükségtelen, mivel a személyiségüket, életvitelüket vizsgálta az elsőfokú bíróság a szavahihetőségük körében. vádlott2 II. rendű vádlott tekintetében az előzményi orvosi adatok és szakvélemények ismeretében került sor a II. rendű vádlott személyes vizsgálata alapján a vád tárgyát képező bűncselekményekre és azok elkövetési időpontjára figyelemmel az elmeorvos szakértői vélemény beszerzésére, így az aggálymentes volt. Nem volt tehát alapja annak, hogy újabb szakértőt kelljen kirendelni. tanú6 kihallgatására a fellebbezési eljárásban nem kerülhet sor, amennyiben a tényállást megalapozottnak találja a másodfokú bíróság. Ezt pedig a másodfokú bíróság a későbbiekben kifejtettek szerint megalapozottnak találta. Minden olyan releváns tényre lefolytatta a bizonyítást az elsőfokú bíróság, amely a vád tárgyának a lényegét képezte, további bizonyításnak ezért nem volt helye. A másodfokú eljárásban az erre jogosultak nem is terjesztettek elő bizonyítási indítványt.

[69] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. Ebből következően a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan, a vád keretei között végzi el. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének kizárólag az képezi korlátját, hogy ezen tevékenységnek minden lényeges, releváns bizonyítékra kiterjedőnek, ügyiratszerűnek és logikusnak kell lennie. A törvényszék bizonyítékértékelő tevékenysége megfelelt ezen kritériumoknak.

[70] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget téve, a bizonyítékok logikus értékelésével meggyőző magyarázatát adta annak, hogy az elsőfokú ítélet I/1. tényállási pontja tekintetében azt vádlott1 I. rendű vádlott tagadásával szemben miért alapította sértett1 sértett vallomására és az azt e tekintetében alátámasztó vádlott4 IV. rendű vádlott, valamint sértett3 sértett vallomására, továbbá az általa elemzett közösségi média felület bejegyzések adataira.

[71] Az elsőfokú ítélet I/2. tényállási pontja tekintetében az elsőfokú bíróság szintén helytálló indokát adta annak, hogy vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlottak tagadásával szemben e tényállási pont vonatkozásában miért alapította a tényállást szintén sértett1 sértett vallomására, aki részletesen és következetesen vallott a prostitúciós tevékenysége helyszíneiről, feltételeiről és körülményeiről, valamint vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlottak részéről őt ért fizikai és lelki bántalmazásokról. A sértett ezen vallomását több tanú, így tanú7, tanú8, sértett2, sértett3 vallomása és e tekintetben a IV. rendű vádlott vallomása is alátámasztotta, mint ahogy a sértett iskolájában dolgozó pedagógusok tanúvallomásai is. A sértett vallomását erősítették a róla készült igazságügyi pszichológus szakértői vélemény és olyan okirati bizonyítékok, mint orvosi iratok, rendőrségi igazoltással kapcsolatos iratok, a II. rendű vádlott és a sértett közti üzenetváltások. Ezek alapján helytálló volt az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy a sértett vallomására tényállás alapítható.

[72] A védelem hivatkozott arra, hogy sértett1 sértett országban történt kihallgatása alkalmával tett vallomása eltér a jelen ügy nyomozati szakban tett vallomásaitól.

E tekintetben azonban megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a magyar büntetőeljárásban a sértett egybehangzó vallomásokot tett. Tény, hogy ezek némileg ellentmondtak az országban történt kihallgatásának, erre azonban megfelelő, az elsőfokú bíróság által elfogadott magyarázattal szolgált, és maga volt az, aki feltárta az ellentmondásokat.

[73] A II. tényállási pontot az elsőfokú bíróság megfelelően alapította részben a IV. rendű vádlott vallomására, ezt meghaladóan pedig, elsősorban a hozzá fűződő viszonya és kapcsolatuk alakulása tekintetében sértett1 sértett vallomására, amelyet alátámasztottak olyan okirati bizonyítékok, mint orvosi iratok, rendőrségi igazoltatás során keletkezett iratok, a sértett és a IV. rendű vádlott közti üzenetváltások, valamint az igazságügyi pszichológus szakértői vélemény és maga a sértetten lévő tetoválás is.

[74] A III/1. és III/2. tényállási pontok tekintetében vádlott5 V. rendű vádlott tagadó vallomásával szemben, amely konkrét érdemi védekezést nem tartalmazott, megfelelően alapította a tényállást az elsőfokú bíróság sértett3 és sértett2 sértettek nyomozás során tett vallomására, amelyet a bírósági szakban is fenntartottak. Ezen sértetti vallomásokot további tanúvallomások, így tanú8, tanú9 és sértett1 vallomása is alátámasztotta, továbbá a rendőri igazoltatás során keletkezett iratok.

[75] A IV/1., IV/2., IV/3. és IV/4. tényállási pontok tekintetében az elsőfokú bíróság vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű, vádlott5 V. rendű és vádlott6 VI. rendű vádlott tagadásával szemben – azzal, hogy V. és VI. rendű vádlottak érdemi vallomást nem tettek, II. és III. rendű vádlottak viszont részletes vallomásukban tagadták a cselekmény elkövetését – indokoltan alapította tényállását tanú 4 sértett vallomására, amelyet tanú5 tanú nyomozati vallomása és tanú10 tanúvallomása is alátámasztott.

[76] Az elsőfokú ítélet V. tényállási pontja vonatkozásában vádlott1 I. rendű vádlott érdemi vallomást nem tett. E tekintetben tényállását megfelelően alapította az elsőfokú bíróság a kutatásról készült jegyzőkönyv, az igazságügyi vegyész szakértői vélemény, az igazságügyi toxikológiai szakértői vélemény és a szakorvosi lelet és vélemény adataira.

[77] A fentiek alapján tehát valamennyi tényállási pont tekintetében az ügyiratok tartalmának megfelelő, minden lényeges releváns bizonyítékra kiterjedő indokát adta annak az elsőfokú bíróság a bizonyítékok logikus értékelésével, hogy a tényállást miért az általa hivatkozott bizonyítékokra alapította és más bizonyítékokat miért nem fogadott el a tényállás alapjául. A bizonyítékok bíróság által történt értékelésének megszokott módja az, hogy a bíróság a vallomás egyes – általában más bizonyítékokkal is megerősített – részeit fogadja el irányadónak a történeti tényállás megállapítása során, míg a vallomásnak olyan részeit, amelyek más bizonyítékokkal ellentétesek, figyelmen kívül hagyja (BH1998. 418.). Erre figyelemmel az, hogy az elsőfokú bíróság sértett1 vallomásainak – más bizonyítékokkal alátámasztott – részét elfogadta, más részét pedig nem, alappal nem volt támadható.

[78] Mindezekre figyelemmel a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó és a vádlottak felmentését célzó védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek a megalapozott tényállás mellett.

[79] Az elsőfokú bíróság ítéletét a vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tények körében az ítéltábla a következőkkel egészítette ki, illetve helyesbítette:

[80] vádlott1 I. rendű vádlott vonatkozásában a személyi körülményeit kiegészítette azzal, hogy epilepsziás panaszai vannak (a másodfokú nyilvános ülésen előadottak alapján).

[81] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a Szegedi Járásbíróság 14.Fk.1509/2013/27. számú és a Szegedi Törvényszék 3.Fkf.754/2015/3. számú határozatával kiszabott 1 év próbaidőre felfüggesztett 10 hónap börtönbüntetés végrehajthatósága 2022. május 21. napján, míg a Szegedi Járásbíróság 2.B.2862/2013/102. és a Szegedi Törvényszék 3.Bf.673/2016/3. számú határozatával kiszabott 3 évi próbaidőre felfüggesztett 1 év 6 hónap börtönbüntetés végrehajthatósága 2024. december 17. napján elévült.

[82] vádlott2 II. rendű vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet [10] bekezdésében a II. rendű vádlott beszámítási képességére vonatkozó ténymegállapításokat a tényállás részének tekintette.

[83] A II. rendű vádlott egészségi állapotára vonatkozó adatokat kiegészítette azzal, hogy a II. rendű vádlott mentális retardációban, pánikbetegségben, személyiségzavarban és vese betegségben szenved (92. számú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal tizenkettedik bekezdés).

[84] vádlott3 III. rendű vádlott vonatkozásában az egészségi állapotára vonatkozó személyi körülményeit azzal egészítette ki, hogy fogászati kezelés alatt áll, és ezzel összefüggésben emésztőrendszeri megbetegedése lett, illetve a hormonháztartása felborult (92. tárgyalási jegyzőkönyv 9. oldal első bekezdés).

[85] Az elsőfokú ítélet meghozatalakor helyes volt annak megállapítása, hogy a III. rendű vádlott büntetlen előéletű, ezt követően azonban a Szegedi Járásbíróság 35.Bpk.327/2025/4. számú, 2025. április 22. napján jogerőre emelkedett ítéletével a 2018. január 17. és 23. napja között folytatólagosan elkövetett csalás büntette, 2018. április 5. és július 2. között elkövetett sikkasztás büntette és 2018. július 12. napján elkövetett csalás vétsége miatt 300.000, - forint pénzbüntetésre ítélte (a III. rendű vádlott bűnügyi nyilvántartása alapján).

[86] vádlott4 IV. rendű vádlott vonatkozásában a személyi körülményeket kiegészítette azzal, hogy további, az előző kapcsolatából származó három kiskorú gyermekéről gondoskodik saját háztartásában (317. számú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldal).

[87] A IV. rendű vádlottnak a Gödöllői Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 1591/2021.bü számon folyamatban volt büntetőügyére vonatkozó megállapításokat mellőzte, mivel az ügydöntő határozatban csak olyan előzményi adatok relevánsak, amelyek jogerős ügydöntő határozattal zárultak.

[88] vádlott VI. rendű vádlott vonatkozásában a személyi körülményeket akként pontosította a másodfokú bíróság, hogy a jelen ítéletben elbírált cselekmény idején a VI. rendű vádlott büntetlen előéletű volt.

[89] Nem értett ugyanakkor egyet azzal a védői állásponttal a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet [13] bekezdésében foglalt, a IV. rendű vádlott további öt alkalommal történő elítélésére vonatkozó megállapítás mellőzésének van helye. A Btk. 97. § alapján a büntetőjogi következményekkel akkor is számolnia kell a vádlottaknak, ha az elítélést adott esetben már nem tartalmazza a bűnügyi nyilvántartás. A Btk. 97. § (2) bekezdésében foglaltak csak a büntető törvényen kívüli egyéb hátrányos jogkövetkezmények megállapíthatóságát zárják ki. Annak pedig a személyi körülmények között relevanciája van, hogy ha valaki bűnöző életmódot megalapozó múlttal rendelkezik.

[90] A bizonyítási eljárás eredményeképpen az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, azt az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján és ténybeli következtetés által az alábbiakkal helyesbítette és egészítette ki:

[91] Az I. tényállási pontban az elsőfokú ítélet [53] bekezdésében feltüntetett 45.500 devizanem 13.979.875, - forintnak felel meg. (Az ítéleti tényállásban megállapított időszakban a pénzintézet neve devizanemra vonatkozott középárfolyama alapján megállapított összeg.)

[92] Az elsőfokú ítélet [53] bekezdését azzal egészíti ki, hogy ezáltal a II. és III. rendű vádlottak közösen 14.919.875, - forinttal gazdagodtak.

[93] A IV/2. tényállási pontot, az elsőfokú ítélet [93] bekezdését akként egészítette ki, hogy az ott megjelölt 7.000 devizanem 2.326.940, - forintnak felel meg. (Az ítéleti tényállásban megállapított időszakban a pénzintézet neve devizanemra vonatkozott középárfolyama alapján megállapított összeg.)

[94] A IV/4. tényállási pontot, az elsőfokú ítélet [98] bekezdését kiegészíti azzal, hogy II., III., V., VI. rendű vádlottak együttesen 33.000 devizanemval gazdagodtak, ami 11.088.660, - forintnak felel meg. (Az ítéleti tényállásban megállapított időszakban a pénzintézet neve devizanemra vonatkozott középárfolyama alapján megállapított összeg.)

[95] Az V. tényállási pontot azzal egészítette ki, hogy az elsőfokú ítélet [251]-[253] bekezdéséből a tényállásba, az elsőfokú ítélet [100] bekezdésébe rendelte azt a megállapítást, hogy a tiszta hatóanyag tartalom a delta-9-THC esetében 0,01, az MDMA esetében 0,04, az amfetamin esetében 0,005 gramm volt. (Ezen értékek megjelölésének nem a tényállás indokolásában, hanem a tényállásban kell szerepelnie, tekintettel arra, hogy ezen tényeken alapul a bűncselekmény jogi minősítése.)

[96] Az elsőfokú ítélet [102] bekezdésében foglaltakat a jogi indokolásba utalta, mert az ott feltüntetett csekély mennyiség felső határának százaléka nem ténybeli, hanem jogkövetkeztetés. Mivel pedig a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a vádlott terhére, ezért azt állapította meg az ítéltábla, hogy a csekély mennyiség felső határának legalább 5,2 %-a volt az, amit kétséget kizáróan meg lehetett állapítani, így a jogi indokolást ekként pontosította.

[97] Az elsőfokú ítélet [104] bekezdésében foglaltakat is a jogi indokolásba utalta a fentiekben kifejtettek alapján.

[98] A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel az elsőfokú ítélet tényállása teljes mértékben megalapozottá vált és így a másodfokú felülbírálat alapját képezte, hatályon kívül helyezésre ok nem volt

[99] A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, így sem a vádlottak felmentésére, sem az eljárás megszüntetésére nem kerülhetett sor.

[100] vádlott1 I. rendű vádlott vonatkozásában a kábítószer birtoklása vétségében nem volt törvényi alapja az eljárás megszüntetésének, hiszen annak feltétele, hogy az elkövető az elsőfokú ügydöntő határozat meghozataláig okirattal igazolja, hogy legalább 6 hónapig elterelésben vett részt. Ezt az okiratot pedig nem pótolja a kábítószer fogyasztás hiányának a ténye, amelyre az I. rendű vádlott a letartóztatása idejére vonatkozóan hivatkozott. A letartóztatásban töltött idő önmagában nem helyettesítheti az okirattal igazolt legalább 6 hónapig tartó, kábítószer függőséget gyógyító kezelést. Ilyen okirat hiányában pedig nem kerülhetett sor az eljárás megszüntetésére az elterelés teljesítésére hivatkozással.

[101] Az elsőfokú bíróság vizsgálta a vádlottak vonatkozásában alkalmazandó büntető törvényt, s ennek érdekében megfelelően vetette össze az elkövetéskori és az elbíráláskori törvény rendelkezéseit. Ez alapján helytálló következtetésre jutott a tekintetében, hogy az elbíráláskori rendelkezések egyik vádlott vonatkozásában sem eredményezhetnek enyhébb elbírálást, így az elkövetéskori büntető törvényt kell alkalmazni.

[102] Az elsőfokú bíróság által megállapított bűncselekmények jogi minősítése alapvetően törvényes.

[103] Az elkövetési magatartások tekintetében helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az emberkereskedelem büntette vonatkozásában vádlott1 I. rendű vádlott a rendszeres előny céljából „elad”, II. és III. rendű vádlottak a kizsákmányolás céljából „megvásárol”, míg a IV. rendű vádlott a kizsákmányolás céljából „másnak megszerez” elkövetési fordulatot valósítottak meg.

[104] vádlott1 I. rendű vádlott esetében helytálló volt az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy az irányadó tényállás szerint a sértett eladásával, amely szexuális cselekmény végzésére irányult, az emberkereskedelem és kényszermunka büntettét valósította meg. Törvényes volt a bűncselekmény megnevezése is.

[105] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a sértett kiszolgáltatott helyzetének a kihasználásával, kizsákmányolás céljából valósultak meg az I/2. és II. tényállásrész szerinti cselekmények, ezért emberkereskedelem büntettét valósították meg vádlott2 II. rendű, vádlott 3 III. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlottak.

[106] Az emberkereskedelem megállapításához a megvásárlásnak, a másnak megszerzésnek kizsákmányolás, illetve rendszeres előny szerzése céljából kell, hogy történjen. E tekintetben helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy a sértett a cselekmény elkövetésének idején kiszolgáltatott helyzetben volt-e.

[107] Ezzel összefüggésben megfelelően értékelte sértett1 sértett családi és szociális háttérét, személyiségének vonásait. Családi kapcsolatai tekintetében megállapítható volt, hogy már gyermekként elhagyták a szülei, nagyszülei nevelték fel, akikkel kapcsolata szintén nem volt kiegyensúlyozott. Emellett nehéz szociális háttérrel rendelkezett. Amikor vádlott1 I. rendű vádlottal megismerkedett, tanulmányait még nem fejezte be, így szakképesítése nem volt, állandó jövedelemmel sem rendelkezett, kollégiumban élt. Lelki világát erős kötődési és szeretetvágy jellemezte, erősen befolyásolható személyiség. Az elsőfokú bíróságnak erre vonatkozó megállapításaival (elsőfokú ítélet [196]-[198] bekezdés) az ítéltábla minden tekintetben egyetértett. Ezek alapján helyes volt az a következtetés, hogy a sértett kiszolgáltatott helyzetben volt, amelyet a vádlottak felismertek és kihasználtak.

[108] A védelem hivatkozott arra, hogy a sértett önszántából kezdte el a prostitúciós tevékenységet és jelenleg is így végzi, ezért a vádlottak terhére bűncselekmény nem állapítható meg.

[109] E vonatkozásban szintén helytálló indokkal fejtette ki az elsőfokú bíróság ítéletének [198] bekezdésében, hogy annak van jelentősége, hogy a sértett az eljárás tárgyát képező cselekménykor kiszolgáltatott helyzetben volt-e, és a terhelt ezt kihasználva törekedett-e előny szerzésére. Az devizanempai Parlament és Tanács 2011/36/EU. irányelve 2. Cikk [2] bekezdése szerint „a kiszolgáltatott helyzet olyan helyzet, amelyben az adott személy tényleges vagy elfogadható választási lehetőség hiányában kénytelen alávetni magát az adott visszaélésnek”. Közömbös, hogy a passzív alany miért vagy kinek a magatartásával összefüggésben került ebbe a helyzetbe.

[110] Mint ahogy az elsőfokú bíróság helytállóan kifejtette, az, hogy a sértett a prostitúciós tevékenység végzésébe önként beegyezett-e, nem releváns a bűncselekmény megállapíthatósága szempontjából. Az emberkereskedelem a személyi szabadság teljes birtokában lévő személy sérelmére is elkövethető, a sértett személyi szabadsága az elkövetőknek való engedelmeskedést és annak megtagadását is magában foglalja. Következésképpen a büntett létesülése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a sértett beleegyezett-e az elkövetők cselekményébe (Legfelsőbb Bíróság Bf.III.1881/2000/3.).

[111] A Btk. 192. § (2) bekezdésében meghatározott cselekmény célzatos bűncselekmény, az elkövetési magatartást rendszeres előnyszerzési célzattal kell kifejezni, amely kizsákmányolási célként jelenik meg. A 2011/36. EU devizanempai Parlament és

Tanács Irányelvének 2. Cikk [3] bekezdése szerint az előny szerzésére törekvés tipikus kizsákmányolási magatartás. Az pedig az irányadó tényállásból megállapítható, hogy vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlottak is folyamatos anyagi előnyre tettek szert a sértett prostitúciós tevékenységéből kifolyólag.

[112] A II. és III. rendű vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság a Btk. 192. § (3) bekezdés b) és d) pontja szerinti minősített esetet törvényesen állapította meg. Az e körben adott indokolása azonban, amely az elsőfokú ítélet [168]-[170] bekezdéseiben található, kiegészítésre szorul.

[113] Az irányadó tényállás alapján a II. és III. rendű vádlottak a sértettet fenyegették és bántalmazták a prostitúciós tevékenység végzése érdekében, ezért mind a fenyegetés, mind az erőszak megvalósult. E körben szükséges hivatkozni a Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pontjára, amely szerint fenyegetés eltérő rendelkezés hiányában súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen. Mind a II., mind a III. rendű vádlott többek között azzal is fenyegették a sértettet, hogy ha nem az általuk elvárt magatartást tanúsítja, akkor ártani fognak neki és családtagjainak is. Ezzel állandó félelemben tartották, saját magát és családtagjai testi épségét is féltette. A Btk. 459. § (1) bekezdés 4. pontja alapján erőszakos magatartásnak minősül a más személyre gyakorolt, támadó jellegű fizikai ráhatás is, abban az esetben is, ha az nem alkalmas testi sérülés okozására. Az irányadó tényállás alapján mind a II., mind a III. rendű vádlottak testileg, fizikailag is bántalmazták a sértettet, amelyből sérülése is keletkezett.

[114] A II. és III. rendű vádlottak részéről a sértett sanyargatása is megvalósult. A sértettet ért folyamatos testi és lelki bántalmazás, megalázás, az, hogy mozgásában korlátozták, felügyelték, korlátlanul nem étkezhetett, csak kevés élelmiszerrel látták el, a kialakult betegségei mellett is tovább kellett végeznie a prostitúciós tevékenységét, orvosi kezelését megtagadták, nem állt rendelkezésére megfelelő pihenő idő, mindezek együttesen kétségtelenül megalapozzák ezen minősítő körülményt.

[115] Ugyanakkor helytállóan hivatkozott a fellebbviteli főügyészség arra, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontja szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén, rendszeres haszonszerzésre törekszik. Erre figyelemmel II., III. és IV. rendű vádlott vonatkozásában is megállapítható volt, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő sértettet kihasználták, a prostitúciós tevékenysége során megszerzett pénzeszegeket tőle átvették, amely által rendszeres haszonszerzésre törekedtek, így vonatkozásukban a Btk. 192. § (3) bekezdés i) pontja szerinti minősítés, az üzletszerűség is megállapítható volt.

[116] Ezáltal pedig a Btk. 192. § (4) bekezdés b) pontja szerinti minősített eset nem csak a II. és III. rendű, hanem a IV. rendű vádlott vonatkozásában is fennállt.

[117] A Btk. 192. § (4) bekezdés c) pontja szerinti minősített eset a II., III. és IV. rendű vádlottak vonatkozásában is megállapítható, hiszen az általuk meghatározott bűncselekmény olyan különösen súlyos hátrányt okozott, amely már a sértett sanyargatásán túlmutatóan a sértettnek a vádlottak cselekményei miatt mély lelki sérülései keletkeztek, öngyilkossági gondolatai voltak, pszichoterápiás kezelésre is szorult. A sértettnek azt

megelőzően, hogy a cselekménysorozatot a vádlottak a sérelmére elkövették volna, viszonylag normális színvonalú életvitele volt. Kollégiumban lakott, iskolába járt, barátai voltak és a családjával is tartotta a kapcsolatot. Mindebből oda jutott el a vádlottak cselekményének következtében, hogy prostituált lett, iskoláját abbahagyta, nemibetegséget szerzett, családi- baráti kapcsolatai megszakadtak, öngyilkossági szándékkal foglalkozott, pszichiátriai kezelés alá került. Mindez összességében a sértett sanyargatásán túlmutató olyan eredmény amely a különösen súlyos hátrány okozását, mint minősítő körülményt valósította meg.

[118] E körben helytállóan hivatkozott arra a fellebbviteli főügyészség, hogy a különösen súlyos hátrány nem csak anyagi és gazdasági károkat, hanem erkölcsi és pszichés jellegű káros következményeket is magában foglal, mely a sértett vonatkozásában megállapítható volt.

[119] Törvényes volt tehát a II., III. és IV. rendű vádlottak vonatkozásában a különösen súlyos hátrány minősítő körülmény megállapítása.

[120] A Btk. 202. § alapján, aki prostitúciót folytató személlyel egészben vagy részben kitartatja magát büntett miatt 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[121] A kitartottság megállapításának feltétele, hogy a kitartó üzletszerűen folytasson kéjelgést, a kitartott pedig az ebből származó folyamatos juttatást egészben vagy részben maga részére megszerezze (BH1997. 112.).

[122] Az emberkereskedelem, illetve a kitartottság elhatárolása szempontjából a prostitúciót folytató személy helyzete az irányadó, és ennek figyelembevétele alapján lehet a cselekményt emberkereskedelemként vagy kitartottságként minősíteni. A prostitúciós bűncselekményeknek, így a kitartottságnak is a prostituált általában nem sértettje, ha az emberkereskedelem szerinti tényállásszerű sértetti pozíció létrejön, akkor a cselekményt az emberkereskedelem minősített eseteként kell értékelni.

[123] Az azonos sértett sérelmére, egyidőben elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntette és kitartottság büntette vonatkozásában halmazat megállapításának nincs helye. Az irányadó bírói gyakorlat szerint az emberkereskedelem büntette a kitartottság büntetével halmazatban kizárólag akkor állapítható meg, ha azok különböző magatartáshoz kapcsolódnak (Kúria Bhar.I.1512/2021/9.), ugyanis a több elkövetési körülménynél fogva is súlyosabban minősülő emberkereskedelem a kerítői, illetve kitartotti cselekményt is egyaránt konzumálja (Kúria Bhar.III.111/2019/8.).

[124] Mindezek alapján a sértett1 sértett sérelmére elkövetett cselekményt helyesen minősítette az elsőfokú bíróság emberkereskedelemnek, és helytállóan állapította meg, hogy halmazatban a kitartottság büntetével vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlottak terhére nem állapítható meg (elsőfokú ítélet [174] és [204] bekezdés).

[125] Helytállóan minősítette az elsőfokú bíróság vádlott5 V. rendű és vádlott6 VI. rendű vádlott cselekményét kitartottság büntettének

[126] Megfelelően állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a II. és III. rendű vádlottak mindkét terhükre rótt bűncselekményt, míg az V. és VI. rendű vádlottak a kitarottság büntetét szándékegységben követték el, így az társtettesként elkövetettnek minősül.

[127] A kábítószer birtoklásának vétsége vonatkozásában az elsőfokú bíróság szintén helytálló indokkal fejtette azt ki, hogy a cselekmény megvalósult.

[128] A büntetés kiszabása körében figyelembe vehető bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság szinte teljeskörűen feltárta.

[129] Az ítéltábla valamennyi vádlott vonatkozásában további enyhítő körülményként vette figyelembe azt, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala óta további több mint 1 év eltelt, az I. rendű vádlott esetében az általa hivatkozott epilepsziára utaló betegség tüneteit, a IV. rendű vádlottnál, hogy további három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. vádlott6 VI. rendű vádlott tekintetében mellőzte az enyhítő körülmények köréből azt, hogy büntetlen előéletű, mivel a cselekmény elkövetésekor fiatal felnőttnek minősült, így emellett a büntetlen előéletet nem lehet ekként figyelembe venni. A fellebbviteli főügyességgel egyetértve vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlottak vonatkozásában további súlyosító körülményként értékelte, hogy sorozatos elítéléseiből, életvitelük tekintetében rendelkezésre álló adatokból bűnöző életmódjukra kell következtetni. A minősítés bővülésére figyelemmel a IV. rendű vádlott vonatkozásában további súlyosító körülményt képez a cselekmény többszörös minősülése is.

[130] A büntetés kiszabása tekintetében helytállóan jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a büntetési célok valamennyi vádlott esetében csupán szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhetőek el. Az I. rendű vádlott vonatkozásában a büntetési tétel 5 évtől 12 évig terjedő szabadságvesztés, ezáltal az irányadó középérték 8 év 6 hónap. A II. és a III. rendű vádlott esetében a büntetési tétel 5 évtől 13 évig terjedő szabadságvesztés, amelynek az irányadó középértéke 9 év. A IV. rendű vádlott tekintetében 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés a büntetési tétel, így az irányadó középérték vonatkozásában 7 év 6 hónap. Az V. és VI. rendű vádlottak esetében 3 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztés a büntetési tételkeret, ennek középértéke 1 év 7 hónap 15 nap.

[131] Az elsőfokú bíróság az irányadó középértéktől vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű, vádlott3 III. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlottak vonatkozásában is jelentősen eltért a vádlottak javára, amely eltérés, illetve annak mértéke azonban indokolatlan volt. A másodfokú bíróság ezért - a vádlottak közötti belső arányosításra is figyelemmel - nagyobb mértékű súlyosítást tartott indokoltnak ezen vádlottak esetében.

[132] Így a többszörösen büntetett előéletű I. rendű vádlott esetében, aki cselekményét két felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének hatálya alatt állva követte el, a kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítása oly módon volt indokolt, hogy a másodfokú bíróság kisebb mértékben tért csak el a vonatkozásában irányadó középértéktől a vádlott javára.

[133] A II. rendű vádlott visszaesőként követte el a terhére rótt cselekményt, felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt állva, az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlya és a személyében rejlő társadalomra veszélyesség olyan fokú, amely indokoltá tette a büntetési tétel középértékétől a terhére történő eltérés alkalmazását.

[134] A III. rendű vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság az általa elkövetett cselekmények jellegére, súlyára, megvalósulási módjára figyelemmel indokoltan látta a középértéknek megfelelő mértékű szabadságvesztés büntetés kiszabását.

[135] A IV. rendű vádlott visszaesőként követte el a terhére rótt bűncselekményt, amelynek tárgyi súlyára figyelemmel szintén az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítása volt indokolt, azt a másodfokú bíróság a középértékkel egyezően állapította meg.

[136] vádlott5 V. rendű és vádlott6 VI. rendű vádlottak vonatkozásában kiszabott szabadságvesztés tartama törvényes és arányos volt az általuk elkövetett cselekmény súlyával, a személyükben rejlő társadalomra veszélyességgel és a figyelembe vehető bűnösségi körülményekkel is. Szem előtt tartva a további vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét is, vonatkozásukban jelentős mértékű enyhítésre nem volt ok, ezért a tekintetükben kiszabott szabadságvesztés büntetést az ítéltábla nem enyhítette.

[137] Helytállóan jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy az V. és VI. rendű vádlottak esetében a büntetési célok a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésével is elérhetőek.

[138] A szabadságvesztés büntetés I., II., III. és IV. rendű vádlottak esetében fegyház, míg V. és VI. rendű vádlott vonatkozásában börtön fokozata törvényes.

[139] Az I., II., III. és IV. rendű vádlottak az általuk elkövetett cselekmény jellege és súlya folytán méltatlanok a közügyekben való részvételre, ezért helytállóan tiltotta el őket azok gyakorlásától az elsőfokú bíróság. Ugyanakkor a kiszabott mellékbüntetés tartama az I., II., III. és IV. rendű vádlottak vonatkozásában sem volt arányos, így azokat az ítéltábla a rendelkező részben foglaltak szerint súlyosította.

[140] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság a feltételes szabadságra bocsáthatóság időpontját valamennyi vádlott vonatkozásában. Azt az V. és VI. rendű vádlott tekintetében az ítéltábla annyiban pontosította, hogy az erre vonatkozó rendelkezésből a börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetén kitélt mellőzte, minthogy ilyen kitétel feltüntetésének nincs törvényi alapja.

[141] A másodfokú bíróság a Szegedi Járásbíróság 14.Fk.1509/2013/27. számú és a Szegedi Törvényszék 3.Fkf.754/2015/3. számú, valamint a Szegedi Járásbíróság 2.B.2862/2013/102. számú és a Szegedi Törvényszék 3.Bf.673/2016/3. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtásának elrendelését mellőzte vádlott1 I. rendű

vádlott vonatkozásában, tekintettel arra, hogy ezen szabadságvesztés büntetések végrehajthatósága elévült.

[142] A 2013. évi CCXL. törvény (Bv. törvény) 28. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a szabadságvesztés végrehajthatósága elévül 5 évet el nem érő szabadságvesztés esetén 5 év elteltével. A 29. § (1) bekezdés értelmében a büntetés és az intézkedés elévülésének határideje a büntetést kiszabó vagy az intézkedést elrendelő ügydöntő határozat jogerőre emelkedésének napjával, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztik, a próbaidő leteltének napjával kezdődik.

[143] Így a személyi körülmények pontosítására figyelemmel ezen felfüggesztett szabadságvesztés büntetések végrehajthatóságának elévülése megállapítható volt.

[144] A vagyoneklobzás tekintetében az elsőfokú bíróság törvénysértően helyezkedett arra az álláspontra, hogy amennyiben nem állapítható meg, hogy a bűncselekményből származó vagyongyarapodás milyen megosztásban következett be az egyes vádlottak között, akkor egyáltalán nincs helye vagyoneklobzásnak, mert hiányzik annak a ténybeli alapja.

[145] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja előírja, hogy vagyoneklobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyont, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Ez tehát kötelező rendelkezés, amely alapján a bűncselekményből eredő vagyont el kell vonni az elkövetőktől, az elkövetői körtől, amennyiben van ténybeli megállapítható adat a bűncselekményből eredő gazdagodásukra és annak mértékére. Erre vonatkozóan pedig az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás tartalmaz ténybeli alapot.

[146] Az elsőfokú bíróság által felsorolt 95/2011. és 69/2008. Büntető Kollégiumi vélemények az általa hivatkozottakkal ellentétben csak a vagyoneklobzás egyetemleges elrendelését tiltják, erre vonatkozó törvényi rendelkezés hiányában. Ez azonban nem annulálja azt, hogy a bűncselekményből származó vagyont el kell vonni az elkövetői kör egészétől. Amennyiben van rá ténybeli adat, hogy az osztozkodás milyen arányban történt, akkor ennek megfelelően kell alkalmazni a vagyoneklobzást, de amennyiben ez nem állapítható meg, attól még nem legalizálható a bűncselekményből eredő vagyongyarapodás. Az elsőfokú bíróság álláspontja azt jelentené, hogy az elkövetőknél maradhat a bűncselekmény elkövetéséből származó vagyon, csupán azért, mert pontosan nem lehet megállapítani, hogy az elkövetői körön belül milyen összegű vagyongyarapodásra került sor. Ezért az elkövetői kör egészétől a tényállásban foglalt vagyongyarapodást el kell vonni, az arra vonatkozó összegű vagyoneklobzást el kell rendelni, ellenkező adat hiányában egyenlő arányban. Így lehet eleget tenni a törvény fenti kötelező rendelkezésének.

[147] A másodfokú bíróság erre figyelemmel, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján módosította a vádlottakkal szemben elrendelt vagyoneklobzás összegét, és azt felemelte vádlott2 II. rendű és vádlott5 V. rendű vádlottak vonatkozásában, míg vádlott3 III. rendű, vádlott4 IV. rendű és vádlott6 VI. rendű vádlottak tekintetében a rendelkező részben foglaltaknak megfelelő összegű vagyoneklobzást rendelt el arra az összegre, amely vagyongyarapodás bekövetkezett a bűncselekmények elkövetéséből. vádlott4 IV. rendű

vádlott esetében ennek során figyelemmel volt a 69/2008. BK vélemény 2. pontjában foglaltakra, melynek értelmében nem lehet vagyonekhozást elrendelni arra a vagyona (vagyontárgyra), amelyet a sértettnek kell kiadni vagy visszaadni vagy amely a sértetthez már visszajutott. A IV. rendű vádlott 2000 devizanem összeggel gazdagodott, mely az irányadó tényállás alapján 605.680, - forintnak felel meg. Az irányadó tényállás szerint a IV. rendű vádlott a sértettnek 600.000, - forintot megfizetett. Így a sértettnek általa meg nem fizetett 5.680, - forint összegre rendelt el vele szemben vagyonekhozást a másodfokú bíróság.

[148] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[149] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[150] Ennek során pontosította a Gyulai Törvényszék 2024. április 3. napjára vonatkozó tárgyalási napját, az helyesen 2024. április 23. napja.

[151] Megállapította vádlott1 I. rendű, vádlott2 II. rendű és vádlott4 IV. rendű vádlott tényleges tartózkodási helyét, az I., III. és V. rendű vádlottak személyazonosító igazolványának számát pedig pontosította.

[152] Megállapította, hogy az I. rendű vádlott terhére rótt emberkereskedelem és kényszermunka büntetének jogszabályi alapja helyesen a Btk. 192. § (3) bekezdés 4. fordulat, (4) bekezdés *1. fordulat*, a kábítószer birtoklása vétségének a Btk. 178. (6) bekezdés *3. fordulat*. A Kúria 61. számú BK vélemények 3a. pontja alapján az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. fordulat, 2. fordulat stb. megjelöléssel kell utalni, erre figyelemmel pontosította a bűncselekmény jogszabályi megjelölését az ítéltábla.

[153] Helytállóan döntött az elsőfokú bíróság a lefoglalt bűnjelek vonatkozásában. E tekintetben csupán egy bűnjel KBR azonosító számát kellett az ítéltáblának pontosítani a rendelkező részben foglaltak szerint.

[154] Az I., II. és IV. rendű vádlottak vonatkozásában a másodfokú eljárás során előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába az ítéltábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint beszámította.

[155] A másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte az ítéltábla az eredménytelenül fellebbező V. és VI. rendű vádlottakat a Be. 613. § (1) bekezdés és Be. 574. § (1) bekezdése alapján.

[156] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2026. január 29.

dr. Mezőlaki Erik s.k.
s.k.

dr. Pócs Teodóra

dr. Halász Edina

a tanács elnöke

előadó bíró helyett

bíró

dr. Mezőlaki Erik s.k.

a tanács elnöke

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.589/2025/58. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 6.B.219/2022/394. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2026. január 29.

dr. Mezőlaki Erik s.k.

a tanács elnöke